

عنوان مقاله:

گرایش عرفانی در شعر ریاضی

محل انتشار:

اولین همایش ملی زبان انگلیسی، ادبیات و ترجمه در آموزش و پرورش (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۰ صفحه

نویسنده:

عصمت احمدی رکن آبادی - دانشجوی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

اندیشه های عرفانی در اکثر غزلیات و در بعضی از اشعار دیگر ریاضی مندرجاست. عشق و محبت، وفا، غم، حسن، می و میخانه، بت، شاهد و مفاهیمی مترادف با آنها که در سرودهای وی موج می زند، در واقع همه ستون های ثابت و محکمی هست که عرفان ایران چون کوهی استوار بر آن استقرار دارد. در اشعار ریاضی به ویژه در غزلها، مخاطب شاعر اکثراً تو، او، دوست، شاهد، معشوق ازل، زیبای ازل و شاهد غیب است که شاهد مانند عاشقی شیفته، هجرانکشیده و دردمند به زبان دل با او گفتگوها دارد و از زیبایی ها و دلربایی ها، عشوه گری ها و طنازی ها و حسن او سخن می گوید.

کلمات کلیدی:

عرفان، حسن، می، شاهد، عشق، ریاضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

https://www.civilica.com/Paper-ELLTE01-ELLTE01_144.html

این صفحه به معنای تاییدیه نمایه سازی مقاله در پایگاه استنادی سیولیکا می باشد. در هر لحظه به منظور تایید اصالت این گواهی می توانید وضعیت ثبت مقاله را از طریق لینک فوق به صورت آنلاین کنترل نمایید.